

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 14 frt — kr. Negyedévre 3 frt 50 kr.
Félévre . 7 frt — kr. Egy óra . 1 frt 20 kr.

SZERKESZTŐI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:

Iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.
Bérmentetlen levelek csak ismert kéztől fogadtnak el.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Magyar fegyvergyár.

Budapest jan. 25.

A magyar fegyvergyár kérdése im már eldőlt és a legközelebbi napokban törvényjavaslat alakjában az országház elé kerül; igaz ugyan, hogy abban a törvényjavaslatban egy szó sincs azokról a káros engedményekről, amelyeket a kormány szerződésileg biztosított a vállalkozóknak, hanem hát ezt nem is szokás mindenkinek az orrára kötni! Fejérváry br., honvédelmi miniszter a budapesti kereskedelmi és váltótörvényszéknél már bejegyzett „magyar fegyver- és lőszergyár-részvénytársaság”-gal végleges szerződést kötött és irt alá 180 ezer darab ismétlő fegyvernek a honvédségünk számára leendő szállítására. Ezzel tehát megvalósult a közvéleménynek az a kívánsága, hogy a magyar honvédség számára magyar fegyvergyár szállítsa a fegyvereket.

Hanem hogy milyen áron valósult meg, arról meggyőződhetik mindenki, ha elmondjuk ennek a „magyar” fegyvergyárnak rövid bár, de csufos multját és gyászos jövőjét, azaz megalakulásának történetét, s a legkisebb részletekig előre kiszámítható, s minden jóstudomány nélkül megjövendő-lhető szomorú sorsát.

Köztudomásu dolog, hogy kik csinálják ezt a „magyar” fegyvergyárat:

A „SZEGEDI NAPLÓ” TÁRCZÁJA.

Levelek Arcóból.

II.

Szenzációs eset.

Történt pediglen, hogy Árpádnak Arcóba származott ivadékait, tél derekán, elővette az a lelki betegség, melyre a föld minden nemzete közt a magyar van leginkább inklinálva.

Nyögte a honvágyat az egész arcói magyar kolónia. Bár nem mint Mikes Kelemen, egyedül, hanem tuzatjával hallgatuk a tenger, az az hogy — a Garda mormolását; azért nagy volt a mi megilletődésünk, ahányszor csak Magyarország tája felől jövő s a mi megbusításunkra szürke gyászba öltözött, vándor felhőt láttunk Arcó fölött átsuhanni.

A honvágy nemcsak a magyar nemzeti lelkeket gyötörte. A elégiai fájdalom belevette magát a sziven kívül — annak szomszédságába, abba a derék, konzervatív szervbe is, mely a nemzeti elfajulás e bünös korszakában is megőrzi az ősök drága hagyományát és ma is csak úgy rajong a töltött káposzta s a fokhagymás kolbászt, mint anakelötte.

Szóval: a gyomor honvágya is jelt adott magáról s míg a hazavágyó szív némán szenvedett, a gyomor szilajon deklamált. A bus magyarok pedig a „bérczövezte völgy virágyos ölen” egyre csak azt hajtogatták, hogy — virág mit ér, mit ér a bércz nekem . . .

a bécsi „Union”-bank, Loewe Lajos és és társa berlini gépgyárosok és Vogel és Noot bécsi bank-czég. Ezek az urak vállalkoztak a budapesti magyar fegyvergyár felállítására s ezekkel kötött szerződést a magyar kormány. Ad nekik 25000 négyszögölnyi telket ingyen Budapesten, amely örökre a vállalkozók tulajdonába megy át és azzal — ha a fegyvergyár megszűnik — csinálhatnak amit akarnak; a szerződés értelmében megengedtetik nekik, hogy munkásaikat külföldről (Berlinből) hozhassák; a gépeket és a fegyvergyártáshoz szükséges anyagot vámmentesen szállíthatják be az országba; ezenkívül — amint alakuló gyáraknál szokás, — adó- és szerződési bélyegmentességet biztosított nekik, valamint a fegyverekért járó összeg nyugtái is bélyegmentesek. Végül a most leteendő 617 ezer forint kauczióból is több mint $\frac{3}{4}$ részt visszakapnak a legelső fegyver-szállítás után, stb. stb.

A legsúlyosabb mi reánk nézve ezen engedmények közül az, hogy az anyagot vámmentesen, külföldről hozhatják be a fegyvergyár alapítói. A tárgyasláok folyamán ugyanis, mikor vita támadt e pont körül, azt mondták a vállalkozók, hogy a magyar vasat először nem ismerik, tehát ha annak vásárlását és felhasználását kötelezővé tesszik reájuk, nem szavatolhatnak azért,

Éppen a disznóölési évad járta. Nem Arcóban, mert itt a disztelenségében annyira hasznos poczát csak a népiskola falait díszítő zoológiai táblákból ismerik, eleven hasonmásával pedig legfőlebb csak akkor találkoznak, mikor egy-egy vinó sanctóból jól beszédett arcói hazafi négykézláb vonul ki a Piazza St. Guiseppe-re valamelyik szurtos osteriából.

Otthon járt a honi hizókra szent Bertalan éjszakája. Csöndes, kora reggeleken szinte halottuk messzünnen azt a keserves visitást, melylyel a fülénél-farkánál megragadott kövér pocza bucsuzik az élettől, melynek örömeit különben vályufenekig élvezte.

Az arcói hotelek sovány, édeskés német kosztján tengődő, zsirosinyü magyarság fantáziája maga elé idézte az otthoni disznótrágédiák mindenismertepizódját. Amentsvárából kukoriczás kosárral és dédelgető szavakkal álnokul kicsalt áldozat megejtését és legyilkolását. A szalmamáglyát — a hajnal szürke derengésébe világító vörös lángjával s a kopasz fák zuzmarás ágai köré tekeredő fehér füstfellegével. A barnára pörkölt tetem kinyujtoztatását a sarkából kiemelt kertajtón. Tetemrehívását egy csomó assistensnek, a kik a fehér kötényes disznó-anatómusnak kezére dolgoznak. És a többi.

Ami pedig az éjjeli álmokat illeti, az arcói magyarság több kolbászt, oldalast, májashurkát összeálmodott egy hét alatt, mint amennyit a megboldogult Bánki bácsi kiért egész életén át.

A legdühösebb álmodozó, egy debreceni, magyarnadrágos civis pepitapantallo-

hogyan ugyanolyan pusktát állíthatnak elő, mint a steyeri fegyvergyár; másodsor már csak azért sem kötelezhetők szerződésileg az itt vásárlásra, mert akkor a magyarországi vasgyárak felrugtatják az áraikat, sőt szerződésileg meg lévén kötve, kénytelenek úgy vásárolni, amint adják.

A kormány meghajolt ez érvek előtt, és szabad kezet engedett a vállalkozóknak az anyag hol leendő beszerzésére nézve. Es mi következik ebből? Az, hogy ez a budapesti gyár tulajdonképpen nem lesz egyéb, mint porosz montirozó (összerakó) gyár, a hol a Poroszországból már jóformán készen és vámmentesen ideszállított fegyver-alkatrészeket egyszerűen össze fogják rakni.

Az alakuló gyár alapját képező pénz tehát nem magyar, a munkás személyzet nem magyar, a feldolgozott anyag nem magyar: magyar lesz egyedül csak vállalkozók által az annak idején kibocsátandó részvényekből befolyó pénz, amely hogy hová jut, arra majd megfelelőnk alább.

A fegyverek darabjának ára annyiba kerül ugyan, mint a steyeri fegyvergyárban: 34 frt 28 kr. de a kormány által a vállalkozóknak adott engedményekből az államra háramló kárt hozzá számítva és fegyverenként felosztva: egy-egy darab puska majd-

nos fiaura azt az indítványt vetette föl, hogy aláírások utján beszerzendő összegben hozasunk egy honi poczát, ölessük le azt a Sarca folyó sziklás partján s tartasuk meg Arcóban az első magyar általános disznótort.

E kolosszális eszme fölött sokan lelkesedtek, de a többség elállott tőle, — attól való féltében, hogy a hatóság azt aféle nyilvános, nemzeti demonstrációnak találja majd tekinteni s beártja magát az örvendetes gyászsesetbe.

Egy nógrádi szép menyecske honleányi szive megesett az „enni vagy nem enni” alternativa által lázas és éhes izgatottságban tartott torozási dühtől megszállt honfitársain. E ment ugyanis a táviró hivatalba s az ura nevére föladott egy sürgönnyt, amely így szólt: „Küldj postán azonnal hat vagy hét rőf kolbászt.”

A talián telegráfos pedig, akinek ez görögül volt, úgy tett a sürgönnyel, mint ahogy a budapesti drótverő bánt Tisza Kálmán újévi beszédével: meghamisította. Nem vett ugyan el belőle, sőt inkább ugyancsak hozzá tett.

Mert két napra rá a nógrádi menyecske urától e tartalmu távirat jött: „Hatvanhét rőf kolbászt lehetetlen volt küldenem. Husz rőföt azonban postára tettem. Ennyi került ki hazulról s a környékről. Ha kell, a többi is megy.”

Persze — a menyecske megelégette a husz rőföt is s az újabb transportot — lefuvatta idejében. A husz rőf pedig, hófuvásokkal, vonatkésekkel diadalmasan meg-

nem félszer annyiba kerül, mint a közös hadsereg fegyverei.

Ha a kormány csakugyan akart igazi magyar fegyvergyárat alapítani, tette volna ezt a saját szakállára, külföldi emberek nélkül. Megtehetette volna nagyon könnyen, s hálás lett volna érte az egész nemzet. Ott van a sűrűnyű vastelep közel négyezer kész munkásházzal és százszor jobb munkás viszonyokkal, a munkások számára pedig jobb lakás- és élelmezési viszonyokkal, mint amilyenek Budapesten vannak. Az osztrák fegyvergyár részvénytársaságnak sohasem jutott eszébe a gyárat Bécsbe építeni, hanem építette Steyerba, ahol közelebb a vaspiac, kedvezőbbek a munkásviszonyok. Hanem persze a magyar fegyvergyáralapítóknak teljesen mindegy: Budapesten, vagy Soroksáron épül-e az a gyár, mikor az anyagot úgy is külföldről hozzák, vámmentesen!

De a magyar kormány mit vesződjék egy igazi magyar fegyvergyár fölállításával? Igaz ugyan, hogy így sokkal kevesebbe került volna a fegyver, a pénz is itt maradt volna, a magyar ipar is nyert volna, de hát a magyar vas nem alkalmas fegyvergyártásra, magyareMBER nem ért a puska csinálásához!

Ha már olyan makacsul ragaszkodik az ország a fegyvergyárhoz — így gondolkozik a mi kormányunk — megcsináltatjuk Minkus, Loewe, Vogel és Noot urakkal, azok már értik a módját, hogyan kell kevés rizikóval milliókat zsebre vágni s a hazafiui lelkesedés kövér tőkéjéből 1000 perzentos kamatokot huzni! Elég, ha annak a gyárnak csak a neve magyar, elég szép ezektől az uraktól, hogy ezért a kis keresztelési engedményért egy pár rongyos millió forinttal beérik!

Mert hát mi is ezeknek a jó uraknak a szerény törekvése? Elmondjuk.

küzdve, jan. 2-án vig postakürtszó mellett bevonult Arcóba.

A nemzeti csemege megérkezésének hirtelen villámként futotta be a telepet s magyar körökben körülbelül akkora volt az izgatottság, mint a muszka csapatösszpontosításokról szóló első jelentések után.

A Cur-Hotel sétaterén, a Casa Biancahoz vezető hegyi ösvényen, a Sarca parton, az olivák alatt, a borostyánfa-sikátorban sétáló magyarok közül mihelyt kettő összalálkozott: összesugtak, egymásra nevettek s egymás kezét szorongatták.

A muszka vendégek gyanus szemmel kezdtek nézni a sugdosó, örvendező egymásnak gratuláló magyarokat s találgatták egymás között: Mi lehet a magyarokat? Mitől fő úgy a fejük? Mit jelent az a félig elpalástolt, rosszul titkolt öröm?

Bisonyosra vették, hogy politika van a dologban. Ha az van, akkor ez az öröm rosszat jelent Oroszországra... Elég volt ennyi a gyanakvó, könnyen izgó szláv képzeletnek, hogy a legmesszebbmenő kombinációkba bonyolítsa magát.

Az arcói magyarságnak azonban kisebb gondja is nagyobb volt Oroszországnál. A 20 rőf kolbász egészen elfeledtette velük az osztrák-magyar határon összpontosított 210,000 muszkat. Mikor az arcói posta megnyílt a bejárat körül várakozó állásba helyezkedett nagy csoportok képződtek, melyeknek hangulata nyugodtnak éppen nem volt mondható. Minden szem a postahivatal ajtaján függött, minden orr kolbászszagot szimatolt a léghen, minden gyomor féltelen ábrándozásnak adta át magát.

Az ingyen kapott telekre felépítik a fegyvergyárat, a szindikátus egyik tagja: Loewe ur ellátja gépekkel és megkezdik a 180 ezer fegyver gyártását. Egy-két esztendő múlva, mikor a gyár már javában dolgozik, kibocsátják a 30 ezer darab 100 frt névértékű részvényt, pénzemberek lévén, gondoskodnak azonban arról, hogy egy 100 forintos részvényt eladhassanak 150—180, esetleg 200 frtért. A részvényekből jó részt megvesz az állam, — kikötötte magának, hogy megvehessen, hanem körülbelül úgy áll a dolog, hogy meg kell vennie, — a többit pedig — csupa hazafiságból is — szét fogják kapkodni olyan honpolgárok, akik egy darab tarka papirosért kiadhatnak annyi pénzt.

Mikor aztán az elkelt részvények ára begyül a részvénytársaság kasszájába, akkor előállnak az alapító urak rémséges számlájukkal és felszámítják: ennyibe kerültek az alapítási előmunkálat fáradalmi és kiadásai (igaz, hogy erre már eddig is nagyon sokat költöttek), ennyibe került az építés, ennyibe a gépek, ennyibe a munkások, ennyibe az anyag, befektetett pénzünk után ennyi a kamat, — summa summárum ennyi. Könnyű elgondolni, hogy az egyes tételek alaposan felszámítódna, s a borsos számla kifizetése után marad is nem is egy-két garas, a részvények után befolyt összegből. Akkor ezek az urak minden további késedelem nélkül összepakolnak és a zsebre gyürt milliókkal elmennek oda, a honnan jöttek — külföldre.

Hanem hát itt maradt nekünk, illetőleg a részvényeseknek a fegyvergyár!

No hát abban sem lesz köszönet!

Mert amikor ez a fegyvergyár át-szolgáltatja 1892. márczius 31-én a

Egyszerre megjelent az ajtóban a kolbász átvételére kiküldött bizalmi férfi — kolbász nélkül ugyan, de azzal a hírrel, hogy a szállítmány külön hatósági vizsgálat végett a postáról elvitetett s azt most már nem a posta, hanem a podesta adja ki.

Az intézkedés keltett ugyan egy kis recenzust, hanem azért a tömeg elég nyugodt magatartást tanúsított s rövid, de izgalmas tanácskozás után abban állapodott meg, hogy egy 25 tagból álló végrehajtóbizottságot küld ki a kolbásznak a podestától való átvételére.

A tömeg a városháza előtt foglalt állást addig, míg a küldöttség odafenn járt. A deputáció tüvettette az egész városházát, de ott se podestát, se kolbászt nem talált.

A tömeg kezdett türelmetlenkedni. A magyar tigris, mely kolbászt szagolt, morogni kezdett. A barátság idejebeli zajos népgyűlésekre emlékeztetett az a heves tanácskozás, mely a Piazza közepén, a Szent-Háromság kutja mellett tartatott meg s melynek az volt a rezultátuma, hogy a podestát lakásán kell felkeresni s kényszeríteni, hogy a kolbászt azonnal adja ki.

A tömeg most már fenyegető magatartással vonult be a legközelebbi szűk utcába s azon át a Sarca hídra, melyen túl egy nagy kőház emelkedett. Ez volt a legtisztább olasz ház Arcóban s ebből sokan azt következtették, hogy a podesta benne lakik.

A tömeg megostromolta a vaspántos kaput, a sötét, szűk udvarra özönlött, mialatt az említett bizottság felvonult az emeletre.

Magától értetődik, hogy az egész sokadalomban senki sem tudott taljánul. A ve-

szérszónok azonban, aki odahaza Magyarországon üres óráiban szenvedélyes birbica-játszó vala: a kucséberektől profitizott annyi olasz szót, amennyivel neki indulhatott a kolbásznyomozásnak.

Egy negyed óra múltán a küldöttség azzal tért vissza, hogy az egész házban egy sovány vén asszony s huszonnégy kövér macska lakik s ezek semmit sem akarnak tudni a keresett kolbásztól.

A tömeg zajongva vonult ki az utcára, hol már összeverődött egy nagy csoport kíváncsi olasz, uszály gyanánt követve a magyarok processióját, mint valami tevémutató karavánt. A menet két cs. kir. zsoldár zárta be, kik kezdetül fogva gyanakvó szemmel kísérték bennünket.

A vezérszónok e közben elfogott egy arcói senátort, aki privát óráiban emberséges pipaszárfuró s attól tudakozódott a podesta és a kolbász iránt. A derék pipaszáros az egész olasz dicsőiből úgy látszik, csak a podesta és a salsiccia (kolbász) szókat értette meg s látva maga előtt a dühös embercsoportot, az a sötét balsejtelem szállotta meg, hogy ezek a bösz idegenek azért keresik a podestát, hogy megrohanva őt — kolbásznak aprítsák föl. Ebből a föltevésből kiindulva ahelyt, hogy a podesta lakására utasított bennünket, hamis irányt mutatott s elküldött a várhegy alá — az arcói timártelep szagos bórátatói közé. És mialatt ott járták a bolondját, az alatt föllármázta Arcót, hogy egy csoport megdühödött magyar fejszéssel, vasvillával keresi a podestát s uton-utfélen hangoztatják, hogy ha rá akadnak, kolbászt csinálnak belőle.

Igy lesz a budapesti fegyvergyárral is.

Tehát: uraim, tessék „magyar“-nak csufolt budapesti porosz montirozó fegyvergyár-részvényeket venni!

Tessék! . . .

Várkonyi Dezső.

Az egyéves önkényesség tervezett reformja — mint Bécsből írják — nem fog abban a formában javasoltatni, ahogy azt eredetileg akarták. Rá kellett erre magokat szánniok amaz általános visszatetszés következtében, melyet az erre vonatkozó közlések keltettek, s mely nyilvánvalóvá tette, hogy ily törvényjavaslat elfogadtatása különösen a magyar parlamentben elháríthatatlan akadályokba ütköznék. A hadügyminiszteriumban remélik, hogy a megmaradt reformokat most már simán fogják a törvényhozások megszavazni. A javaslatot és indokolását Galgóczy altábornagy, vezérkari főnök-helyettes készítette.

A dunaszerdahelyi választás ügye még egyszer foglalkoztatni fogja a képviselőházat. A VIII. bíráló-bizottság ugyanis az ez ügyről tett jelentése kapcsán azt a kérdést veti föl, hogy nem kellene-e házszabályokat kiigérszíteni. Nevezetesen az lenne megállapítandó, hogy ha a választási iratokból kitűnik, hogy tényleg megválasztott valamely jelölt, de a választási elnök az eredményt nem így hirdette ki s a megbízó levelet nem neki adta át, a bíráló bizottság őt mégis megválasztott képviselőnek jelenthesse ki. E jelentést egyelőre a képviselőház közigazgatási bizottságához utasították.

A képviselőház véderő bizottsága szerdán, a magyar fegyvergyár felállításáról szóló törvényjavaslatot vette tárgyalás alá. A javaslat ellen, — melynek tárgyalását pénteken folytatják, eddig még ellenzéki részről sem emeltetett elvi kifogás, csak a Mannlicher-puskát óhajtották megismerni a bizottság egynémely tagjai.

A felosztatott skupstina. Belgrádból írják: A skupstina felosztatása s az új választások elrendelése képezi a nap eseményét s a közbeszéd tárgyát. Az esemény eléggé fontos is arra, hogy a legnagyobb figyelmet keltse, mert Milán király és a radikális párt közti teljes kibékülésnek ad kifejezést s hogy ez mit jelent, azt megtudhatjuk, ha egy visszapilléntást vetünk a közel multra. Még négy és fél éve sincs, hogy a radikális

Nem lehetetlen, hogy ez a bolond hír eljutott a podesta fülébe is, mert mikor különböző házak felkutatása s fal mellé szorított taljánok kivallatása után végre ráakadtunk a podesta portájára: annak kapuját becsukták az orrunk előtt s csak úgy a kulcslyukon keresztül folyt a parlamentirozás.

Szerencse, hogy a podesta tudott németül s megértette a vezérszónokot. Különben — ki tudja mi történik! Mert, mint később kitudódott, a podesta biztonsága érdekében, a zendülő (!) magyarság megfékezésére katonaságot akartak áthozatni Rivából.

A kolbászt, melyet mint gyanus szállítmányt foglalt le a hatóság, (kigyónak nézte bizonyosan) a vágóhídon találtuk meg, őriztetve egy drabant által, aki három lépés distancziáról tartotta szemmel a bizalmatlanságot keltő, ismeretlen jószágot.

J-1.

Falusi levegőn.

— Elbeszélés. —

Irta: Liposey Ádám.

(Folytatás.)

Mindent felkészítettek hamar szerrel, a jószívű Diénes ur még egy palaczk puncseszencziát is dugott a Tamás ur zsebébe, ha netalán szükségét érezné a szegény sebesült. (Minek valóban nagy szükségét érezte Rét-hát ura, mert bevágta két kortyára.)

Induláskor Sarju Tamás ur még embe-
rül összeszidta a kólyások teremtését. Nem
mintha oka lett volna rá, vagy haragudott

párt formasierüen proskribálva volt Szerbiában. A pártnak száznál több hive, köztük huszonhat pap, hadi törvényszéki ítélet alapján főbe lövetett, háromszáznál több tagja pedig őt, tizenöt évi börtönre íteltetett haza- és felségárulás miatt. És ugyanez a párt, ma nemcsak a parlamentben volt többségben, hanem ő alkotja a kormányt is s hogy mennyire megnyerte Milán király teljes bizalmát, az éppen a skupstina fölösztatásában nyeri ékesszólo bizonyítékát. Ama pártra, mely ellen még nem rég az államhatalom egész erejével küzdött, van immár bizva az új választások vezetése. A most fölösztatott skupstinában, a király által kinevezett, ugynevezett koronaképviselőkkel együtt, 86 liberális képviselő volt. Ezek legnagyobb része tavaly a radikálisokkal kötött fuzió folytán választott meg s most a liberális párt maga sem hiszi, hogy 20-nál több kerületet meg tudna tartani, ámbar a belügyminiszter szigoruan utasította a közigazgatási tisztviselőket, hogy a választók minden befolyásolásától tartózkodjanak. De nincs is szükség a kormány pressziójára. A Risztics-féle liberális párt egészen leélte magát. Risztics iránt személyesen még van ugyan rokonszenv, de a párt többi vezéreit általánoson gyűlölik. A Garasanin-párt, a mint itt beszélük, az új választásokban is passzivitásban akar maradni. Ez fölötte sajnós, mert Garasanin iránt a király még mindig a legnagyobb rokonszenvet táplálja s pártja a parlamentben sok hasznot tehetne az országnak. A király bizalma a mostani kormány és pártja iránt abban is kifejezést nyer, hogy kijelenté, hogy a január 27-én tartandó udvari bálon nem csupán a radikálisok vezéregyéniségeit, hanem a párt összes tagjait magánál óhajtja látni.

Külpolitikai hírek. Pétervár, jan. 25. Az osztrák-magyar-orosz külön megegyezés mellett buzgolódo „Svjet“ figyelembe veendőnek mondja, hogy most már Pétervárott is elismerik, hogy a Balkán félszigeten Ausztria-Magyarországnak is vannak érdekei. — A „Novoja Vremja“ vonatkozással a tegnap Párisból közölt nyilatkozatra azt mondja, hogy a szövetség Ausztria Magyarországgal képtelenség. A háboru pedig az erőnek időszerűtlen pazarlása volna most. Oroszországnak egészen a Földközi-tengerig terjedő sza-

volna, hanem csak a tekintély öregbitése végett, hadd lássa az az ostoba paraszt, hogy az ő ura még az imádságában is talál kivetni valót.

— Erre, amarra, úgy vigyétek, mint a himes tojást! — biztatja Tamás ur a targonczásokat, mikor a sebesülttel megindultak a kastély felé.

Tamás ur különben nagyot nézett, mikor Csösz Albert mellett megismerte Macskási bácsit, a megye fődoktorát.

— Ühm, hát a doktor ur mióta jár vadászni? — A két pisztolyra pedig megcsóválta a fejét s nem állhatta meg, hogy oda ne szóljon a pironkodó Gyurinak: — Hát illik úgy úsztatni a becsületes embert?

— Bátyám, az istenért, szót se az asszonyok előtt, — esdekelt Gyuri.

— Hát minek néz engem Gyuri öcsém! Van itt lovagiasság! — Méltatlankodott a direktor ur, önézetesen ütve meg nagy kongó mellett. (Már diszkrezió ide, diszkrezió oda, többet ér egy ilyen hír a nagyságos asszony előtt fertályesztendei konvencziónál!)

Mikor a férfiak eltávoztak az ebédlőből, Iluska jól álló komolysággal fordult anyjához.

— Mamuczim, mondok valamit.

— Mit aranyom?

— Nem vetted észre, hogy ez a fiatal ember laktopánban volt?

A gouvernante elszörnyedt növendékének oly világias éles látásán.

— S mi következik ebből?

— Hát mamuskám, ki megy vadászni lakkezipőben? — Felelte Ilus, bájos lenézé-

bad működési tere van szüksége, azért nem hagyhatja magát elzáratni a Fekete-tengreen és sem Salonikit, sem más egyéb balkán félszigeti kikötőt nem engedhet át Ausztria-Magyarországnak mert ez utóbbi hatalmas tengerészettel Oroszország utját a Dardanelláknál elzárhatná.

Konstantinápoly, jan. 25. A Reuter ügynökség jelentése szerint a nagyvezér a sultán parancsára négy előkelő örményt magához rendelt és felvilágosításokat kért tőlük a Törökországban levő titkos örmény egyesületekről, az Európában az örmények érdekében folytatott agitációról és az örmények elégtelenségének okairól. Az örmény előkelők válaszukban kijelentették, hogy az örmények hű alattvalói a sultánnak és hogy csak a porta tehető a dolgok mibenléte miatt felelőssé, mert az örmény patriarchatus tekintélyét rendszeresen gyöngíti. Azt tanácsolták, hogy a porta a patriarchatus kívánságainak tegyen eleget és állítsa ismét helyre kiváltságait. Ezen értekezés következtében az örmény patriarcha meghívást nyert, hogy a porta előtt megjelenjék.

Varsó, jan. 25. Azok az intézkedések, a melyek arra a szándékra vallanak, hogy a nyugati orosz kormányzóságokban újra nagyobb csapatok összpontosítsassanak, szemmel láthatólag folyamatban vannak a legkisebb részletre kiterjedő tervezet alapján. Így egyebek közt több nagy kaszárnya sürgős kiépítését tervezik és ezek közül három nagy kaszárnya elkészülése még a jelen félévben már biztosítva is van és pedig egy Radomban, kettő Lublinbn. Az összes költség 1 $\frac{1}{2}$ millió rubelre rug.

Ujdonságok.

— január 26.

Szegedi vasutak.

I.

Szegedre érkezik

Budapest felől.

Személyvonat 12 óra 47 percz d. u. Gyorsvonat 5 óra 7 p. este. Omnibuszvonat 7 óra 7 percz este. Villámvonat 7 óra 38 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Temesvár felől.]

Omnibuszvonat 9 óra 48 p. d. e. Gyorsvonat 10 óra 48 p. d. e. Személyvonat 2 óra 13 p. d. u. és 1 óra 22 p. éjjel. Villámvonat 6 óra 52 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Nagyvárad felől.

Személyvonat 4 óra 13 p. d. u. és 8 óra 6 p. este. Vegyesvonat 8 óra 26 p. este.

sel vonva vállat Dini papa bámész pillantására.

— Annyi bizonyos, hogy nem vadászni jöttek, — folytatá kedvesen negélyzett nonchalance-szal dobolva késével a keskeny aranszegélyű csemegés tányérkán.

— Te bohó kis gyerek, hát mi másért? . . .

— Megmondom mama, — csattant föl diadalmas örömmel, — párbaj.

Diénes ur összerezett e szóra, valaha régen ő is meg akart egyszer egy embert ölni, csak azt nem tudta kit.

Krisztina asszony elégtelen simogatta leánykájá állát, s komoly képpel mondá:

— A bizony meg lehet, lám, lám, ki gondolta volna?

A nevelő nő ábrándos sóhajjal fogadta a prózai falusi életbe betörő romantikus sugárt.

Iluska boldog volt éleselmű fölfedezésén s mikor a visszatérő Sarju Tamás ur titkolózó fontos képpel kezdé, hogy:

— Nagyságáék nem is gyanítják . . . Iluska sietett egy pártfogói mozdulattal közbe vágni:

— Hagyja, hagyja édes Tamás ur, igen jól tudjuk az egész párviadal-históriát.

A mire a derék ur saját fejét szeretete volna leharapni, hogy hát már most ő potyára volt indiskrétt.

Macskási doktor műértő gonddal elhelyezte a beteget s megtéve a szükséges rendelkezéseket, eltávozott, megsugva a direktor urnak, hogy ne igen zavarják a sebesültet, nem kell annak egyéb, csak egy kis bouillon, még nagyon sok nyugalom.

Arad felől.

Személyvonat 9 óra 10 p. d. e. Vegyesvonat 8 óra 33 percz este.

Szabadka felől.

Személyvonat 4 óra 13 p. d. u. és 8 óra 6 p. este. Vegyesvonat 7 óra 16 p. regg.

II.

Szegedről indul.

Budapest felé.

Omnibuszvonat 5 óra 10 p. regg. Gyorsvonat 10 óra 49 p. d. e. Személyvonat 2 óra 35 p. d. u. és 1 óra 40 p. éjjel. Villámvonat 6 óra 58 p. regg. (Csak hétfőn és csütörtökön.)

Temesvár felé.

Személyvonat 1 óra 10 p. d. u. Omnibuszvonat 8 óra d. u. Gyorsvonat 5 óra 12 percz este. Személyvonat 1 óra 23 p. éjjel. Villámvonat 7 óra 41 p. regg. (Csak kedden és szombaton.)

Nagyvárad felé.

Vegyesvonat 7 óra 51 p. regg. és 5 óra d. u.

Szabadka felé.

Személyvonat 8 óra regg. és 11 óra 44 p. d. e. Vegyesvonat 8 óra 50 p. este.

Arad felé.

Vegyesvonat 2 óra 15 percz d. u. Személyvonat 3 óra 2 percz éjjel.

Tájékoztató.

Jan. 28. Felsővárosi népkör táncvizalma (Temesváry-ház). A kőműves és ács-íffak táncvizalma az (Európa-szállóházban.) Dohánygyári lányok bálja a Tisza-szállóházban.

Febr. 1. Torna-egylet bálja (Tisza-szálló.) — Az ipartestület borszakosztályának táncvizalma (Európa-szálló.)

Febr. 4. A szegedi iparos-íjűség táncvizalma. (Ipartestület-ház.) — Az első szegedi gőzmalom munkásainak táncvizalma (a Feketesas-szállóházban.) — Az alsóvárosi népkör táncvizalma.

Febr. 11. A szegedi polgári dalárda dal- és táncestélye (az ipartestület házában.)

Febr. 26. Kamarai hangverseny d. u. 4 órakor a Tisza-szállóházban.

— Szeged népmozgalma 1887-ben. Szeged népmozgalmi adatait a múlt évről most terjesztik be a hatósághoz a különböző lelkészi hivatalok. Az összes adatok február végeig nyújtandók be. Eddig a rókusai és a belvárosi parochiák készítettek el s küldték meg a hatóságnak a városrészeik népmozgalmi adatait. A belvárosi népmozgalom érdekes adatai a következők: A múlt 1887-ben 121 házasság kötött: 90 esetben legény hajadonnal, 10 esetben özvegy özvegygyel, 15 esetben özvegy férfi hajadonnal és 6 esetben özvegy asszony legénnyel. (A kor-kimutatás szerint aggodalmat keltő házasság nem történt.) A párok közül egyező vallásu volt 114, vegyes vallásu 7. Válás nem fordult elő. Házasság

Aztán holnap vagy maga kijön, vagy egy ügyes orvost küld.

A szakonyi kastélyra odakünn ráborult a hűs, ködös, őszi éj.

A nagy álló óra az ebédlőben lomhán ketyegett tovább, haj de a család mintha fölébredt volna a csöndes, édesded álomból, lázas érdeklődéssel csüggött az élete egyhangúságába belehullott rendkívüli eseményen.

A doktor pedig, a nagy változás okozója, egy félreeső szobában küzdött a sebláz elé tánczó álomképeivel.

III.

A doktor üdülése a gondos ápolás mellett gyorsan haladt. Macskási bácsi eleintén mindennap kijárt hozzá s Diénes urnak nem kis lelkiépülésére szolgált egy alkalommal tüzetesen megsejmelni azt az ellapult golyót, melyet a doktor oldalából vettek ki.

Az egész ház résztvevő gondossággal sürgött a beteg körül, kihez ez alapon némi jogot is formáltak s lelkük mélyében erősen meg voltak győződve, hogy a doktor testi épségének visszanyerését nem annyira a Macskási bácsi tudományának, mint inkább ama véletlen szerencsének köszönheti, hogy az ő kezük közé került.

Krisztina asszony fölázdozta gazdasszonyi büszkeségének legfőbb tárgyait, a szép aranyhárga „Reine Claude” szilva-befőtteket; a pajkos kis Ilus is könyező szemmel adta beleegyezését az ő birodalmának, a szép tornyos galambducnak megdézsmálásához. Diénes ur meg lejárt a beteget mulattatni. Mely mulattatás egyébiránt igen igénytelen szóváltásra szorított. Diénes ur komoly, résztvevő képpel megkérdezte a doktortól

92 esetben oszlott fel, de mind halálozás által. A születések száma: 572. A gyermekek közül 295 fiu, 277 leány. Halva született 1 leány. Válopör ugyan nem volt, de annál több törvénytelen gyermek született. Nem kevesebb, mint 103. Ez 20 százaléknak felel meg. Ikerszülés volt 4. S egy család abban a szép áldásban részesült, hogy a boldog anya 3 egészséges gyermeket szült. — A halálozások száma 450. (A szaporulat tehát 122) S ami a legszomorubb, az, hogy az elhunytak közt 247 volt öt éven alóli gyermek. S ez több 50 százaléknál. Az elhalt gyermekek közt 47 volt törvénytelen.

— Az éhező iskolások pártfogói. A szegedi leányegylet kezdte meg városunkban az iskolás gyermekek élelmezését. És az egyelet ma már nyomtatott jelentésben számol be első évi működéséről. Derék dolog az, amiről beszámol. Negyvenhárom szegény iskolás gyermeket élelmez állandóan a zsidó népiskolában. A leányegylet múlt évi bevételei jelentékeny összegre: 1098 frt 65 krra mennek és miután pénzügyadományokon kívül sok élelmiszert is kapott a népkonyhája számára, költségein túl már is mintegy 700 frtot tett félre alaptőkéül. A leányegyletnek 115 rendes és 315 pártoló tagja van.

— Angol misszionárius Szegeden. Dr. Somerville előre jelzett első bibliai conference-át ma délután 5 órakor nagy és válogatott közönség előtt tartotta meg. A hetvenkét éves, galambosz férfiú egy nagy szónok benyomását teszi. Ékesszólásának nyelvi részéről nem is szólva, kifejezésteljes mimikáját, elegáns és bevégzett tükélyü taglejtéseit a szintársulat jellemzőjei is nem kis haszonnal tanulmányozhatnák. A mai előadás tárgyát a jézusi szeretet fejtegetése képezte. Szalay József, a tudós nagybecskereki lelkész, mondatról mondatra meglepő rögtönösséggel, hiven, lehetőleg minden finomabb műánszot megőrizve, tolmácsolta az angol előadást magyarul. Látván a művelt közönség nagyfoku érdeklődését az agg misszionárius, ki különben a skót egyház egyik disze, negyven éven át Glasgowi

hogyan van? A sebesült gyenge, halk hangon köszönte meg a szíves érdeklődést. Diénes ur pedig, miután e nagyfontosságú kérdést még néhányszor, majd szelid, majd fenyegető hangon ismételte, leült a beteg ágya végéhez egy karszékbe s gondolkozón bólingatott kopaszodni kezdő rozsdás fejével, csak olykor ejtve el egy-egy megfontolt hajtást, melynek titkos értelme körülbelül ez lehetett:

— Hja-hja, fiatal barátom, lássa csak, ilyen is a gyerek-ember. Hm, hm, ha az a golyó egy hüvelykkel följebb találja, mit gondol, ugyan hol és mivel töltené most az időt ahelyett, hogy itt a Kriszta asszony sok drága befőtjtét pusztítja, amihez én csak sátoros ünnepkor juthatok.

S ez a megfajtatlan problema sokáig nyomta is a szegény ur lelkét s készült csinos szónoklatban meginterpellálni a doktort ez iránt, de attól félt, hogy amilyen ördögös ember, azt feleli: — a pokolban.

Néha a direktor ur, Sarju Tamás (de Réthát) szintén szakított bokros elfoglaltságából pár perczet s hatalmas szuszogásával azt a véleményt keltette föl a doktorban, hogy a tisztelt ur voltaképp nem is emberi lény lenne, hanem egy ennyi meg ennyi löerejű, nyugalmazott, de nyugodni nem képes gőzfűtatógép a közeli vashámorból.

Sarju Tamás ur pikáns, legényes adomákkal igyekezett felvidítani a beteget, szikrát sem törődve Diénes ur szégyellős pironkodásával, mintha nem is a jószág ura melegednék hátrattett kezekkel a vaskályha előtt, hanem valami ruhafogas, spanyolfal vagy egyéb ilyesmi.

(Folyt. köv.)

prédikátor, holnap, pénteken délután 5 órakor a Tisza-szálló kistermében fogja második előadását megtartani, mely minden valláson levő művelt embernek magasabb szellemi élvezetet nyújtó, teljesen díjmentes alkalomra e helyen is fölhívjuk a közönség figyelmét. Szombaton hihetőleg a kerületi börtönben a rabok részére fog a fáradhatatlan hitbuzgó aggastyán előadást tartani.

— A gyógyszerész család tragédiája. A tél elején szenzációt keltett Szegeden, hogy egy Machleid Jenő nevű elzüllött gyógyszerész, aki valamikor gazdag ember volt, morphiummal megmérgezte magát a városi fogházban. A gyógyszerészeknél vizitelt s pénzt kért tőlük kölcsön. A züllött ember gyanút keltő magaviselete feltűnt s a rendőrség letartóztatta. Eleinte az igazi nevét eltagadta, ami még gyanusabbá tette őt. A főkapitány vallatás közben hazugságon kapta és semmi áron sem akarta megmondani, hogy a családja hol tartózkodik. Mint annak idején megirtuk, a szerencsétlen ember a rendőri fogházban morphiomot ivott, de néhány nap múlva felgyógyulva távozott a közkórházból. Egy beteges, vézna leányka volt vele, akit betegsége alatt egy korcsmárosné tartott. A saját gyermeke volt a boldogtalan kis teremtes, akit így cipelt magával városról, városra. Később a rendőrséghez érkezett felvilágosításokból kitűnt, hogy Machleid Jenőnek évekkor ezelőtt Péczelen forgalmas gyógyszerész-tára volt. Előkelő családból házasodott s feleségét s gyermekeit Budapesten a legnagyobb nyomorban elhagyta. Budapesten tegnap volt a folytatása a gyógyszerész-család tragédiájának. Nagy részvételt irnak a fővárosi lapok egy Machlean Mária nevű urinőről, aki kis fiával a Ferencz József rakpartról a Dunába ugrott, de kimentették a boldogtalanokat. Ez a nő nem más, mint Machleid Jenőné, akinek a nevét a pesti lapok tévesen írják Machlean-nek.

— Mikor az utasok boszankodnak. Ha a kópék nincsenek befűtve, akkor az utasok boszankodnak. De ha emellett a vonat még lassan jár, mint a csiga, akkor az utasok még jobban boszankodnak. S ebbe az állapotba napról-napra beleesnek a m. áll. és az arad-csanádi vasut utasai. Tegnap a magyar államvasut nagyváradi vonata egy órával, az este az arad-csanádi vonat félórával később érkezett meg Szegedre. S a peronra kiszálló s dörgő utasok arcán látszott is, hogy rendkívül boszankodnak.

— Külföldi csaló és szegedi kőművesek. Azokat a külföldi munkákat gyakran megátkozzák a szegediek, akik arany ígéretre elmennek idegenbe dolgozni. Ott aztán jól megcsalják őket. Ma délelőtt nyolcz világlátott szegedi kőműves jelent meg a főkapitány előtt, élőkön volt Böröcz Ferencz, aki a következőket adta elő. A múlt évben elcsalták őket Szerbiába, ígért nekik a vállalkozó arany-borjut is s miután itthon nincsen munka, elmentek a szerbiai Pozserovácra, de meg is bánták keservesen, hogy elmentek. A vállalkozó megcsalta őket. Egy napon eltűnt 793 frankjukkal. Ennek előadása után azt kérdezte a főkapitány, hogy mit tehet ő az ügyben, ha a vállalkozó elillant? Böröcz örömmel kiáltott fel: — De megfoglunk, nagyságos főkapitány ur. Amint megyek ma az utcán, kit látok? A mi vállalkozónk sétált a Tisza előtt nagy gálánsan. Elölünk bemenekült a Tiszába...

A főkapitány a megcsalt kőműveseket a kir. ügyészséghez utasította, ahol azok

még a délelőtt folyamán meg is tették a följelentést a Szegeden tartózkodó külföldi vállalkozó ellen.

— **A csendőr-kard.** A dorosmai csendőr-vérendezés ügyében a szegedi csendőrpáncsnokság a vizsgálatot befejezte. A vizsgálat adatai egyaránt terhelők a csendőrre s az általa összevagdalt dorosmai gazdákra.

— **Megint Szabó Lajos.** Szabó Lajos, a dunaszerdahelyi kerület volt képviselője állott a rágalmozással vádolva Sárkány József IV—X. ker. aljárásbíró előtt. A panaszt Hets Ödön ügyvéd emelte ellene, a kit Szabó egy Karossa Bulcsu elbíró előtt folytatott peres ügy tárgyalásajalkalmával „sikkasztó-“nak nevezett több ügyvéd és bírósági személy jelenlétében. A mai tárgyaláson Hets Ödön elbeszélte, hogy évekkkel ezelőtt jó viszonyban állott Szabó Lajossal, egyszer azonban valami fölött nézeteik eltértek és ez alkalommal a történt sértés után lovagias elégtételt adtak egymásnak. Ez idő óta Szabó Lajos uton utfélén a legrosszabb színben igyekezett feltüntetni a panaszost, annyira, hogy mint a vádbeli kifejezésből kitűnik, őt teljesen alaptalan gyanúsításokkal illette. Szabó Lajos védekezésül azt hozza fel, hogy őt minden oldalról ártatlanul üldözik és hogy ő ezért ragadtatta magát az inkriminált kifejezésre, mert ellenkezőleg ő meg az hallotta, hogy Hets terjesztett ellenében mindenféle vádak. Hets kijelentvén, hogy őt nem a boszu vezérelte a járásbíró elé, hanem megelégszik a vádlottnak bocsánatkérésével, Szabó Lajos ugyanazon tanuk előtt, akik előtt a sértés történt, ma kijelentette, hogy a sértő kifejezés valótlan és ezért ő bocsánatot kért. Így tehát bírósági ítélethozatal szüksége fenn nem forogván, a tárgyalás véget ért.

— **Bor folyik az ártézi-kutból.** Igen is a szegedi ártézi-kutból bor folyik, még pedig óránként öt akó, csak hogy fájdalom — Nagy Kikindán. Fodor Sándor tímármester intézett kérdést lapunkhoz az iránt, sikerült-e az ártézi kut furása, vagy nem? Nagy fogadás történt e fölött két nagy kikindai iparos között. Öt akó bor és tizenöt jó gyomru iparos részére szóló vacsora képezi a fogadási összeget. Nos hát a mi vizünk iránt oly melegen érdeklődő nagy-kikindai polgárok bizvást megihatták, ehetik azt a kevés készséget, mert a szegedi ártézi kut kitűnően sikerült. Elannyira, hogy már a másodikhoz akarnak hozzáfogni és pedig helybeli erővel. Sajátságos eszme rokonság: a szegedi törvényhatósági közgyűlés épp akkor tárgyalta az ártézi-kut kérdését, mikor a kikindai iparosok. Csak hogy a kikindaiak még a vizkérdésre is borral felelnek s a nyomósabb argumentumokat malacz pecsenye s turóscsusza képezik. Ez a módja a parlamenti vitatkozásnak annál is inkább kedvező, mivel mindenkinek jogában áll annyiszor, mennyiszor szót emelni személyes kérdésben ilyen formán: Acczi csak azt a sonkát! vagy, no még egy kvaterkát sógor! stbi, kiki saját egyéni zsenije szerint.

— **Színházi rendetlenségek.** Panaszt vetünk két színházi látogatótól a jegyek rendetlen kezelése ellen. A levél a következő: „Tekintetes szerkesztő ur! Legyen szives b. lapjában a nyilvánosság elé hozni, mily kellemetlenségnek van kitéve az ember, ha a szegedi színházat látogatja. Tegnap a „Bolondok grófja“ második estjén esett meg velem s egy barátommal olyasmi, ami egyedül a mi színházunkban jöhet elő. Hogy jobb helyet kapjak, délután 3 órakor már elküldöttünk jegyért s kaptunk jobbra 6. sor 1. és 2. számú kőrszékhelyeket. Midőn este el akartuk foglalni helyünket, az már nem volt üres, hanem havi bérletként volt kiadva s így minékünk előbb az első felvonás felét kellett végig nézni s hallgatni a hátunk mögött levő közönség türelmetlen megjegyzéseit, hogy „Nem látunk!“ Mig végre a 12-ik

sorban kegyeskedtek helyet adni. Felvonásokban kerestem a titkár urat, hogy panaszt tegyek nála, de nem volt látható. Nem tudom a pénztárosné a hibás, vagy pedig szokás nálunk a bérelt helyeket még egyszer eladni. Bármelyik eset legyen is, elég skandalum, hogy az igazgató ur ilyet megenged, mi által az amugy is tul türelmes közönséget még inkább elszoktatják a színházba járástól.“ Eddig a panasz s ha csakugyan úgy áll a dolog, amint ez a levél előadja s amiben nincs okunk kételkedni: nem valamiszeép világításba helyezi ez az apróság is a szegedi színház kezelésében uralkodó állapotokat.

— **A boldogság utja.** Igen sokan azt tartják, hogy a boldogság utjára az a fiatal ember lép, aki asszonyt indul keresni s hogy a boldogság utja a templomon vezet keresztül: ha t. i. azon menyasszonynyal lépünk be s onnan friss asszonykával lépünk ki. Hát a boldogságnak ezen az utján a mult évben a szegediek közül elegenden megfordultak, amit legjobban bizonyít a belvárosi lelkészi hivatalnak a mult évről szóló s mai lapunkban közölt népmozgalmi kimutatása, amely szerint a mult évben Szegeden csak a belvárosban 121 esküvő történt. Tehát 121 pár találta meg a boldogság utját s 121 ifju pár örül annak, hogy megtalálta a boldogságot. Miután pedig a belvárosban a mult évben 121 házasság történt, tehát kiszámíthatjuk, hogy az elmúlt esztendőben ugyanezen városrészben az anyósok száma (egy esküvőre másfelet számítva) 181-el növekedett. Mert hát úgy áll a dolog, hogy a boldogság utjának a végén ott áll az — anyós.

A néhai.

— Vigjáték. —

Elbeszéli a kis Anette.

— Igen, Figaró ur, a szó szoros értelmében elkacagtunk egy vigjátékot a nyáron. Képzelje el azokat a jeleneteket. Kacagva mondtuk el elejétől végig a szerepeinket. Ah, nagyszerű szerepek voltak azok. A közönség egy szót sem értett az egészből. De annál többet látott. Kacagva hallgatta a mi kacagásunkat. Őn szigoruan néz reám. Mintha azt kérdezné: Hát a színpad méltósága? Jaj lelkem, maga meg fog nekem kegyelmezni, ha megmondom, hogy egy „helyi szerző“ darabját játszottuk. Istennem! Adjó, méltóságos színpad. Egyszerre eltűnt a sülyesztöbe s helyébe czirkuszporond varázsolódott. Igen. És mi kacagtunk, folytonosan csak kacagtunk s úgy éreztük magunkat, mintha mindnyájan pojáczák lettünk volna. Őn kíváncsi? Elmondom dióhéjban az elkacagott vigjátékot. Jó? Na, hallgassa . . .

Személyek:

Özv. Almásiné Elvira . . . . . Dóra.
Özv. Körtésiné Jolán . . . . . Anette.
Bikficz Tamás, gentry . . . . . Álffy.

Néma szereplő: Néhai Almási Gábor olajfestésü arczképe.

I. Felenet.

Salon, sárga ripsz-butorral, óriási állótükör, vékony márványlapu konzollal, két kényelmes chaise longue, pihenésre hívogató ripszpárnaakkal, hintaszék stb.

A falon egy erősen színezett olajfestésü arczkép: Néhai nagyságos Almási Gábor közjegyző ur életnagyságu arczképe. Az istenben boldogult egy igen szelid arczu férfit. S a ravasz piktör olyanformán festette a frizaráját, hogy a nézőtérrel a homlok két nagy szarv alakjában tűnnek fel a göndör fürtök.

Este 8 óra. A függő lámpa piros üveg golyóján keresztül rózsaszínü fény szóródik szét. A tükör-konzolon egy másik lámpa világít.

S a salonban a két özvegy van jelen gazdag toilletben.

Almásiné (izgatottan Körtésinéhez): Kedvesem, ma nagyon boldogtalannak érzem magamat. S te?

Körtésiné (unottsággal): Én is. Én nem tudom, mi a bajom, de ma szeretnék meghalni. S te?

Almásiné (fürkészőn néz Körtésinére): Én is. Ah, meghalni! Ugy is megígértem Gáboromnak, hogy megyek utána. Édes, felejthetetlen uram! Ha látnád szenvedő szerelmesedet, imádkoznál érte odafönt s elhívnád magadhoz. Te Jolán, én csakugyan meghalok . . .

Körtésiné: Én is. De hát mi a bajod, kedvesem?

Almásiné (unottan vonogatja a vállát): Tudom is én. Unalmas minden. Ez is (a rózsát letépi magáról s a szőnyegre dobja.) S neked angyalom mi a bajod?

Körtésiné: Tudom is én! Unom azt a sok bolondot, akik körülöttünk tipegnek. Szivtelenek!

Almásiné (titokban félre): Hej, asszonyom, tudom én mi fáj neked! A Bikficz ur kéne . . . (fenn): Jolán én soha se megyek többé férjhez. S te?

Körtésiné (titokban, félre): Nem ám, mert Bikficz kellene. Az pedig az enyém . . (fenn): Én? Én még meggondolom.

Mindaketten (egyszerre, kacagó ujongással felkiáltanak): Pszt! Kopognak!

II. Felenet.

Bikficz ur (Csiszér-téle eleganciával kiöltözve): Hölgyeim! (Kézsókolás.) Pontos vagyok ugy-e? Ah, alig vártam a boldog perceteket. Szídtam a napot, hogy ilyen sokáig pislog az égen. Mikor én theára vagyok invitálva a legkedvesebb hölgyekhez.

Körtésiné (Bikficz ur karjába fűzi magát): Na, jöjjön, üljön ide mellém és beszélje tovább azt az érdekes történetkét, tudja? amit félbehagyott tegnap . . .

Bikficz (akadozva s titkon Almásinéra tekintve): Igen, beszéllek, szolgálatára (leül.)

Almásiné (a salon ellenkező felén egy hintaszékbe dől): Bikficz ur!

Bikficz (felugrik s oda szalad): Szolgálhatok asszonyom? (titkon suttogva): Négyszem közt akarok önnel beszélni. Mikor?

Almásiné (fenn): Mit evett ön ma ebédre? (titkon sugva): Később . . .

Körtésiné (boszankodva): Bikficz ur!

Bikficz (Almásiné mellől visszazsalad Körtésinéhez): Igen, kezdem. Tehát a jó öreg ur elvált a feleségétől s a kaszinóban szörnyü tracs volt . . .

Almásiné: Bikficz ur!

Bikficz (Almásinéhoz fut): Asszonyom!

Körtésiné: Bikficz ur!

Bikficz (visszazsalad Körtésinéhez): Asszonyom . . .

(Szerencsére, e pillanatban behozzák a theat. Bikficz ur föllelegzik.)

Körtésiné: Bikficz, maga ma holnap agglegény lesz. Miért is nem házasodik meg? Mondja csak!

Bikficz (Almásinéra pislog): Ah, ha szeretne engem valaki, a legboldogabb halandó volnék. Szerelem nélkül nem házasodom.

Almásiné (kaczerán): Hátha szereti az a valaki?

Körtésiné (fölsóhajtvá): Tudom bizonyosan, hogy szereti!

Bikficz (Almásiné felé): Csak talán?

Almásiné (titkon visszazsalad): Nem, nem talán . . . Bizonyosan szerettedik ön.

Bikficz (titkon): Imádom!

Körtésiné (félre): Vajjon mit suttognak? (Fenn): Bikficz ur! Gyónjon meg ön nekem. Kit szeret?

Bikficz: Asszonyom, önre rábizhatom a titkomat. Megmondom. De már késő van erre. Holnap nyilatkozni, gyónni fogok. (Kaplaját veszi).

Körtésiné: (titkos örömmel) Holnap? Tehát jól van. Elvárjuk.

Bikficz (derékszögü hajlongások közt): Csókolom kezeiket.

Özvegyek (Egyszerre): Isten önnel! Z,

Bikficz (Almásinéhoz titkon sugva.) V szajzövök.

III. Felenet.

Almásiné (Körtésiné nyakába borul): Na, lelkem, most menjünk aludni. Álmos vagyok.

Körtésiné (félre): Mi ez? Miért küld Elvira engem aludni? Máskor ő tartóztatott éjfélekig a salonban. (Fenn.) Menjünk aludni... Jó éjszakát...

Almásiné (titkos örömmel): Pá, édesem! (A lámpával elsiet balra.)

Körtésiné (lesrőfolja a lámpát): Itt lappang valami. (El jobbra.)

(Egy negyedórai szünet. Egyszerre nyilik az ajtó balról.)

Almásiné (lábujjhegyen, félelemmel körültekintve lép be.): Ah, remegek. Visszajön. Ezt mondá: Beszélni akar velem. Reszketek. Nem tudok ellentállni. Szeretem. Várni fogok. (A jobb oldali ajtóhoz siet, ahol Körtésiné szobája van): Jolán már alszik édesen. Istenem, mit cselekszem? De mi van ebben? Ő megfogja vallani, hogy szeret. Hisz utoljára is, csak nem temethetem el magam örökké az özvegyi szemfedő alá. (Kopogás hallatszik. Az ajtó nyilik.) Ah!

Bikficz: Pszt! Én vagyok. (Almásiné lábaihoz veti magát): Elvira! Szeretlek.

Almásiné: Pszt! Mit kíván ön ebben az órában? Ön ismeri a fogadalmamat. Hü maradok férjem emlékéhez. Soha se megyek férjhez.

Bikficz: Éppen azért jöttem, hogy kiimádkozzam ez a borzasztó gondolatot az ön lelkéből. Elvira! Hát nem szeret ön engem?

Almásiné: Pszt! Halkabban.

Bikficz: Imádlak! (elkapja a nő derekát. Csókezzuppanás.)

(A szomszéd szobában zörejt támad.)

Almásiné (megriadva). Istenem! Hova bujtassam önt.

Bikficz (ide-oda kapálózik): Kiugrom az ablakon.

Almásiné: Nem, nem! Oda, oda! (Betuszkolja a baloldali szobába.)

Körtésiné (pongyolában megjelen, lámpa a kezében): Hogyan? Elvira, te még ébren vagy? Mit keresel itt?

Almásiné (zavartan): Áimatlanul vergődtem sokáig, kimenekültem, a naplóimat írom, míg álom jó szememre.

Körtésiné (gyanusan körültekint s mosolyog): Na, csak ird a naplódát, nem háborgatlak. Tudom, hogy szegény Gáborod emlékeiről írsz még most is... Jó éjszakát. (E.)

IV. Felenet.

Almásiné (megrettenve fordul néhai férjének a falon függő arcsképe felé és térdre ereszkedik): Én édes jó Gáborom, a te szellemed öröklik fölöttem. Tudom, hogy vétkezem emléked ellen, de lásd, olyan elhagyott vagyok, senkim sincs, aki védelmezzen. Mit tegyek? Adj tanácsot...

(Bent a szobában zörög Bikficz ur.)

Ó ott bent? Istenem! Szédülök. Szemem káprázik. (A néhai férj felé fordul): Oh Gábor, Gábor... Miért nem szólalsz meg, hogy hitvesedet megmentsd. Mit tegyek, istenem, mit tegyek?

(Bikficz ur újfent türelmetlenkedik odabent. Zörög s mintha hívogatólag sutogna.)

Az asszony két percig küzd magával, egyszerre odalép a néhai elé s határozott hangon suttog hozzá:

— Bocsáss meg Gábor, de én bemelegyek! (El balra.)

(A függöny legördül.)

*

Hívták a szerzőt, de az már az első jelenetnél — megugrott.

Szinház, művészet.

Színész-kongresszus. Az országos színészegylet tegnap folytatta közgyűlését. Két ülést is tartottak. A délelőttin hosszú zajos viták mellett három bizottsági javaslatot tárgyaltak. Az első javaslat az volt, hogy ha valaki nyolc évig dolgozott a színészetben s az utolsó évét a nyugdíjkorhatárig töltötte, a működés nélkül töltött időszámba számítsák be a nyugdíj-évekbe.

Sokan szóltak hozzá s a határozatot végre is elhalasztották. Majd a hátralékok ügye következett s a közgyűlés a hátralékok befizetésére újabb végleges határidőül az év utolsó napját tűzte ki. Végül kimondották, hogy az egylet segélyezett tagjai, kik fizetést nem huznak, ne fizessenek nyugdíjszállékot. Azután még a központi tanács kiigazítása történt meg; illetőleg bejelenték a választás eredményét. A délutáni ülésen, melyen több személyi ügyet is végeztek, szintén volt vita s szarkasztikus tréfa, közbeszólás is. Többi közt Lászi Vilmos volt szingizgató özvegyének 240 frt segélyt szavaztak meg, ami ellen a kisebbség protestál s névszerinti szavazást kér, mert többet (360 frtot) kíván megadni. A beteg Molnár Györgynek egyhangulag szavaztak meg száz forint segélyt „tisztelőjeléül” s éljenzéssel fogadták amaz indítványt is, hogy a közgyűlés mondjon jegyzőkönyvi köszönetet Buljovszky Gyuláné urnőnek, aki árvaházialapítványt tett egy színész árva számára. S egyebek mellett aztán fölmerült egy igen fontos kérdés is. Bártfay Antal indítványozta, hogy a vidéki színészet működése helyezettessék közp. igazgatás alá. Azt határozták, hogy e kérdés fölött értekezlet lesz, melyre meghívják öt vidéki direktort is. — Ugy a délelőtti, mint a délutáni ülésen Feleki Miklós elnökölt. Ma délelőtt folytatják a tanácskozást.

Söprök az Operaházat. Az ujon kinevezett kormánybiztos, Beniczky Ferencz belügyminiszteri államtitkár alaposan hozzá lát a Keglevich gróf nagy tévedéseinek helyrehozásához, hogy a pénzügyi állapotot valahogy rendbehozhassa. Kezdi pedig a személyzet számának apasztásán és jelesen a segédszemélyzetnél. A tánczkar áll most 88 személyből; ebből elbocsát 40-et. — A női és férfi énekkar 81 tagból áll; ebből is elküld 17-et. A zenekarból senkit sem bocsátanak el, csak néhányat (5-öt) nyugdíjaznak. A munkásszemélyzetből elbocsátanak 8 at. Itt uri dolog volt, mert csak pl. a villamos világítási felügyelőnek nyolcz segédje volt! — A művészeti ügyelő hivatalnokok közül kettőt eresztenek el. E szerint csak a segédszemélyzetből 74 ember fog eltávozni, s az opera kiadása ezzel 30,000 forinttal fog apadni! Hátra vannak még a magánénekesek. — Ezek száma együttesen harminczkilencz. Maga a „tenorszak” nyolcz tagból áll (Perotti, Broulik, Hajos, Pauli, Dalnoki, Kiss Dezső, Vass, Kiss Béla) és több mint 70,000 forintba kerül. Különb Beniczky nem csinál a kormány szándékai-ból titkot. Csak a napokban jelentette ki több barátja előtt, hogy ez az utolsó kísérlet az operának állami kezelésére. — Ha ez nem sikerül, úgy a kormány habozás nélkül bérbe adja az operát! Maga Tisza Kálmán állítólag szintén így nyilatkozott legközelebb a szabadelvű-körben.

Főispán mint cenzor. A pozsonyi városi képviselőtestület tegnap délután tartott rendkívüli közgyűlésen, botrányos jelenet fordult elő. A gyűlés elhatározta, hogy 54 előadásra szerződött a temesvári színtársulatot a pozsonyi színházba. Jeszenszky ellene volt a javaslatnak és hivatkozott azokra a közleményekre, melyek a budapesti lapokban a temesvári színtársulat szomorú állapotáról annak idején megjelentek. Erre gr. Esterházy főispán a következő nyilatkozatra ragadtatta magát: „A lapokra nem lehet adni, mert azok 5 forintért úgy írják, a mint az ember akarja.” A pozsonyi hírlapírók e nyilatkozat ellen tiltakozó feliratot adnak be. Sajátságos fogalmi lehetnek ő méltóságának a hetedik nagyhatalomról.

Törvénytészi csarnok.

Alsótanyai ásatások.

(Régészeti.)

A Szalai-család ifjabb sarjai: György és János még 1884-ben összeállottak Berényi Jánossal és Bak a Ferenczcel közkereseti társasággá.

Ezen sociéte anonyme „bevallott” célja az ásatás volt.

A nagy Schliemann példája lelkesítette az ifju pusztáfiakat. Tehetnek ők arról, hogy Szeged környékén nincsenek elsüllyedt városok? Kiásták a mi kezük ügyébe esett, így p. u. kiásták a Bokor Károly alsótanyai lakos tanyaházát. Sőt tudományos szenvedélyök annyira ragadta őket, hogy nemcsak a régészeti szempontból érdekes, hanem a világosan modern eredetű ingóságokat, köztük 48 1/2 font tollat is elhordtak, összesen 500 forint értékben.

Mi több, az istállóban talált mintegy 400 frtot érő csikókat is elkötötték, nyilván a kor meghatározás tudományos érdekü szempontjából.

Ásatásuk összes anyagát szakértő szortirozás végett Mészáros Mátyásné szenvedélyes ódonásznak adták át a tollu kivételével, melyet személyesen értékesítettek Lövy Jónás szabadkai jóhírnévü tollásznál, ki ekként ártatlanul is szintén belékeveredett az „idegen tollakkal való ékeskedés” tudósok közt nem éppen szokatlan gyanujába.

A kiásott, majd ezer forintra rugó lábas és lábatlan dolgok közül mindössze egy pár harisnya és egy állítólag görög eredetü diskrét női ruhadarab, (melyről az inga is vette nevét.) került meg. Ugyanis ezen tárgyak kizárólag csakis tudományos és régészeti értékkel bírónak bizonyultak.

A törvénytészi a törekvő ifjak tudományos kísérletét „betöréses lopásnak” minősítette s 2—2 1/2 évi fegyházzal jutalmazta.

Mészáros Mátyásnének közvetítői szerepe 8 havi börtönt hozott.

A szereplők politikai jogai summásan huszenöt évre vannak felüggesztve.

Lövy Jónás teljesen rehabilitálva hagyta el a tárgyalási termet, azon erős feltevéssel, hogy ezentul nem vesz tollat tolvajtól.

Az Alföldről.

— **A pap öklei.** A bácsbodrogye Uj-Soovén községből írják nekünk ezt a nemcsak nem épületes, de igazán visszataszító történetes: Petri ottani lutheránus lelkész a minap előadás alatt berontott a községi iskolába s az erős természetü ember neki-rontott a gyenge testalkatu Steimedz nevü tanítónak, akit felpofozott, majd a földhöz vágott s ott összeverte az iskolás gyermekek előtt. A gyermekek jajgatva futottak ki az utcára s telelarmázták a falut, hogy a pap gyilkolja a tanítót. Az esperességnek, melynek az esetet teljelentették, kötelessége a legnagyobb szigorral járni el a botrányos ügyben.

— **Rövid hírek.** Elszaporodtak a vaddisznók a miskei (Aradm.) erdőben, amely József főherczeg kisjenői uradalmához tartozik. Egész falka vaddisznó garázdálkodik a vidéken. Aradmegye közigazgatási bizottsága ennélfogva utasította az uradalmi tisztartót a vaddisznók irtására, mert ellenkező esetben hivatalos hajtóvadászat elrendelése válnék szükségessé. — A méreg. Tenkáról (Biharmegye) írják: Mikó Balog Róza f. hó 19-ére menő éjjelen magát gyufaoldattal megmérgezte, minek következtében az öngyilkos fiatal nő meg is halt. Nem tudjuk az öngyilkosság okát.

— **A siró kut.** Megrázó szerencsétlenség történt Csermön (Aradm.) A községben Szelezsán Marián román gazda 17 éves szép leánya vizet akart meríteni a kutból, de a jeges földön megcsuszott és beleesett a kutba. Holtan húzták ki. Mások azt beszélik, hogy a leány eskóros volt és éppen akkor lepte meg a baj, mikor a kut fölé hajlott. A szegény leány tragikus vége nagy részvétet keltett.

Vegyes hírek.

— **A chinai munkások Ausztráliában.** A chinai munkások ellen Ausztráliában komoly mozgalom készül. A Sydneyi kereskedelmi kamara a miniszterelnökhöz küldöttséget menesztett, mely a következő intézkedéseket kéri: Minden chinai munkás az általános adókon kívül évenként 10 font sterling (100 frt) fejadót fizet. Minden gyáros, ki ilyen munkásokat foglalkoztat, köteles készítmé-

nyein ezen körülményt szembeötlő jel által feltüntetni, hogy a közönség félre ne vezetessék. A jel nem alkalmazóinak gyártmányai elkoboztatnak. Ugy látszik, az ausztráliaiak orosz minták után dolgoznak.

— **A legnagyobb hajó.** A világ legnagyobb hajója tudvalevőleg a Great Eastern, mely 1858-ban épült és az első tengeralatti kabel lera-kásánál nagy szolgálatokat tett. Sok mindenféle kísérlet megmutatta, hogy a hihetetlenül nagy hajó, mely 20000 ember szállítására van berendezve, a kezelési költség nagysága miatt nem versenyképes. Most a londoni hírlapok azt írják, hogy a világe legnagyobb hajóját szét akarják szedni — és ócska vasnak eladni.

Éjféli posta.

Országgyűlés.

Budapest, jan. 26.

A képviselőház ma a belügyminiszterium költségvetését tárgyalta s annak tételeit az operaház segélyezéséig, mely szintén megszüntetett, változatlanul elfogadta.

Mindjárt az ülés elején egy valódi parlamentáris tehetség tünt fel: Holló Lajos a függetlenségi pártból. A belügyminiszteri költségvetéshez szólott s az egész közigazgatási rendszert bírálata alá vette. Bírálata nemcsak szabatos, tapintatos és szónoki előadásu, hanem éppen úgy a kérdés alapos ismerete és az ítélet elfogultsága által az egész háznak feltűnt és beszéde végén a függetlenségi párt éljenzésekkel tüntette ki s minden pártból többen gratuláltak neki. Mai beszéde határozott parlamenti siker volt s az első szűzbeszéde az egész ülés alatt, mely „kész embert” adott a képviselőháznak.

Utána Pap Samu, ki szintegy csak izben, szólalt fel ma a házbán. A közről szólott s több figyelemre méltót

idő a főispánok tételénél Grün-Béla szólalt fel s a főispáni titkárok nek törlesztést indítványozta, de indítvány nem fogadtatott el. Ezt Szeder-Nándor is pártolta, de Tisza miniszterelnök ellenezte.

Pázmándy rövid felszólalása után Dárday előadó mutatta ki Grünwald tévedéseit a porosz budgetből merített adatok tekintetében.

A színházi kiadásoknál Vadnai K. figyelemmel hallgatott beszédében az intendatura megszüntetését, a közvetlen kormányi felügyelet gyakorlását s az opera bérbeadását kívánta.

Horváth Gyula azon véleményének adott kifejezést, hogy nem az intendáns, hanem a belügyminiszter lévén felelős a színházaknál előforduló hiányokért, nem czélszerű a házbán diskusszió és kritika alá venni az intendáns ügyvitelét.

Miután még Orczy miniszter felett Pázmándy Dénes észrevételére, az ülés véget ért.

Vadnay Andor sajtópöre.

Budapest, jan. 26. (A „Szegedi Napló” eredeti tudósítása.) A budapesti sajtóbírósg ma tárgyalta a Nagy Pál zalai földbirtokos által Vadnay Andor országgyűlési képviselő ellen rágalmas és becsületsértés miatt megindított sajtóügyet. A bíróság Székács elnöke alatt, Rudnyánszky és Lenk szavazóbírákból állott. A magánvádoló képviselőt Eötvös Károly ügyvéd válalta el.

Az ügy, mely a sajtópört előidézte, a következő: 1886. szept. 22-én a „Budapesti Hírlap”-ban Vadnay Andor aláírásával egy nyilatkozó közlemény jelent meg, melyben el volt mondva, hogy Balaton-Füreden egy ebéd alkalmával Vadnay kiutasította Nagy Pált a társaságból, mert az megbélyegzett egyén, kit minden alkalommal elkergetni, vagy kidobtatni kell, ha arczátlankodik vagy társaságba tolakodik. Ugyan e nyilatkozatban két csósz — Nagy József és Poór János — aláírásával bizonyították, hogy Nagy Pál lopott és őket megfizette, hogy fel ne jelentsék. Végül kijelenti a nyilatkozó, hogy oly egyénekkal, minő Nagy Pál, párbajra gondolni sem akar.

Az elnök összegezte s tárgyalás eredményét s az esküdtzék tanácskozássra visszavonult, 6 igennel 6 nem ellen a rágalmas vétsége alól vádlottat fölmentette; de 9 igennel 3 nem ellenében a becsületsértés vétségében bűnösnek mondotta ki. A bíróság visszavonulván, rövid tanácskozás után Vadnay Andor becsületsértés vétsége miatt 2 havi fogházra és 200 forint pénzbüntetésre ítélte, mi ellen a vádlott semmiségi panaszt jelentett be. Az ítéletet, mihelyt jogerőre emelkedik, a képviselőház elnökével tudatják. A vádlottat Szalay Imre orsz. képviselő és Hajnik Károly fővárosi ügyvéd kezessége mellett szabadon bocsátották.

A tárgyaláson Eötvös Károly és Vadnay Andor között éles szóváltás támadt, mely annyira elmérgesedett, hogy a tárgyalás folyamán egymást kölcsönös sértésekkel illették. Vadnay Andor elküldte segédeit Eötvös Károlyhoz.

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS.

Felelős szerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Nyilttér.

Nyilatkozat.

Boldogult nőm elhalálzásakor a temetkezést Gárgyán Márton urnál, helybeli jó hírű dísztemetkezési intézettulajdonosnál rendelvén meg, oly pontos, lelkiismeretes és a kifejtett pompához képest jutányos kiszolgálást

A segélyezésre igényt tartók e részbeni folyamodványaikhoz kérelmük indoklásául mellékelni tartoznak:

- hatósági bizonyítványt az iránt, hogy magyar honpolgárok,
- hatósági bizonyítványt, mely életkoruk megjelölése személyi és családi viszonyaiknak kitüntetése mellett igazolja azt, hogy vagyontalanok és önhibájukon kívül elszegényedtek,
- hatósági bizonyítványt az iránt, hogy a város területén állandó műhelylyel vagy üzlettel bírnak.

A folyamodások és mellékleteik bélyegmentesek.

A folyamodványok legkésőbb f. évi márczius 1-ig a városi tanácshoz nyújtandók be.

Szeged, 1888. január hó 16-án tartott tanácsülésből.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

lást tapasztaltam, melyért ezton is elismerésemet és megelégedésemet nyilvánítom s melegen ajánlom a t. közönség pártfogásába. Szegeden, 1888. január hó 25-én.

Láng Ferencz,
m. kir. pénzügyi tanácsos,
dohány-beváltó felügyelő.

Ma, pénteken

a Próféta

díszes éttermében

a helybeli teljes

katonazenekar

nagy

hangversenyt

tart.

Kezdeté 8 órakor.

Belépti-díj nincs.

A petrozsényi köszénbányák

egyedüli

SEGEDI FŐGYŰNÖKSÉGE.

Ajánlja

MINDENNEMŰ SZALON-FŰTŐ SZÉNNEMEIT,
öl- és vágott-fát.

Főraktár

szegedi légszesz-kocsz

elsőrendű

kovácsszén és bükkfaszénből.

Jutányos árak mellett.

Milkó és Melchner

Tisza Lajos körút alsó végén.

A Szegedet érintő vasutak menetrendje.

Magy. kir. államvasutak.

Szabadka—Szeged.

Szabadkáról ind. 5.35 regg., 2.35 d. u., 6.30 este.
Pálcsról ind. 5.56 regg., 2.55 d. u., 6.49 este.
Szegedre érk. 7.16 regg., 4.13 d. u., 8.06 este.

Szeged—Szabadka.

Szegedről ind. 8.— reggel, 11.44 d. e., 8.50 este.
Pálcsról ind. 9.16 reggel, 1.02 d. u., 10.17 este.
Szabadkára érk. 9.34 reggel, 1.20 d. u., 10.36 este.

Nagyvárad—Szeged.

Nagyváradról indul 9.26 d. e., 7.16 este.
Gyuláról indul 1.11 d. u., 10.24 este.
Csabáról indul 2.47 d. u., 3.53 éjj.
H.-M.-Vásárhelyről indul 7.10 este, 6.51 regg.
Szegedre érkezik 8.26 este, 7.50 regg.

Szeged—Nagyvárad.

Szegedről indul 7.51 regg., 5.— d. u., csak Csabáig.
H.-M.-Vásárhelyről indul 9.34 reggel, 6.41 d. u.
Csabára érkezik 1.35 d. u., 10.11 éjjel.
Csabáról indul 2.42 d. u., 4.03 éjjel.
Nagyváradra érkezik 6.50 este, 8.56 regg.

Pályázati hirdetés.

A néhai báró Wodiáner Móricz által hazai iparosok és kereskedők javára hagyományozott 50000 frt jövedelmének $\frac{1}{15}$ része elszegényedett szegedi iparosokat és kereskedőket illetvén s félévénként május és november hónapban a nagyméltóságú belügyminiszterium által kiosztandó lévén a f. évi május hónapban esedékessé váló segély összegek elnyeréseért ezennel pályázat hirdettetik.

Az alapítványi segélyezésben valláskülönbség nélkül csak azon iparosok és kereskedők részesülhetnek, kik állandóan Szeged város területén tartózkodnak s önhibájukon kívül elszegényedtek.

Azok, kik család ellátásáról gondoskodnak és gyermekekkel bíró özvegy nők, kik ipart üznek, a többi kérelmezők fölött elsőséggel bírnak.

Hirdetés.

A boszorkány-szigeti tiszai személyszállítási jognak 1888. márczius 1-től 1889. évi február végéig terjedő egy évrei bérbeadása iránt az újabb szóbeli árverés, 30 frt bánatpénz letétele s tanácsi jóváhagyás fenntartása mellett, az I-ső tanácsi ügyosztályban, folyó évi február hó 7-én délelőtt 10 órakor fog megtartatni.

Miről bérleti szándékozók azzal értesítettnek, hogy a szerződési feltételek, az I-ső tanácsi ügyosztályban a hivatalos órák alatt is megtekinthetők.

Kelt Szeged szab. kir. város tanácsának 1888. évi január 23-án tartott üléséből.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

Állampapírok, részvények,
záloglevelek,
elsőbbségi kötvények,
sorsjegyek,
arany- és ezüstpénzek stb.
vétele és eladása.

Szelvények
és kisorsolt értékpapírok
beváltása.

Előlegek értékpapírokra.

MAY R. MIKSA

bank- és váltó-üzlete

Szeged, hid-utcza, posta-palota.

Külföldre
hitellevelek kiadása.

Szelvények,
nyeremények és kisorsolt
értékek leszámítása.

Igérvények minden húzáshoz.

Sorsjegyek eladása
részletfizetésre.

A mostani tőzsdei árfolyamok hanyatlása következtében tőke-elhelyezésnek ajánlható

Járadékok:

5% magyar papíráradék kamatoztatása 6%-on felül (adómentes.)
4% " aranyjáradék " " 5%-on " "

Záloglevelek:

5% pesti kereskedelmi-bank záloglevelek.
4% magyar földhitelintézeti " "
5% magyar földtehermentességi kötvények,
mely értékpapírok *mindig készletben tartatnak.*

Állampapírok, részvények,
záloglevelek,
elsőbbségi kötvények,
sorsjegyek,
arany- és ezüstpénzek stb.
vétele és eladása.

Szelvények
és kisorsolt értékpapírok
beváltása.

Előlegek értékpapírokra.

MAY R. MIKSA

bank- és váltó-üzlete

Szeged, hid-utcza, posta-palota.

Külföldre
hitellevelek kiadása.

Szelvények,
nyeremények és kisorsolt
értékek leszámítása.

Igérvények minden húzáshoz.

Sorsjegyek eladása
részletfizetésre.

BÁBA SÁNDOR

könyvkiadóhivatala

Szegeden, iskola-utcza 18. sz.

Kiadásomban megjelentek és kaphatók a következő művek:

Mikszáth: Igazi humoristák. Ára . . . 1.—
Die guten Hochländer, fin.
chamois papíron, pompás
diszkötésben . . . . . 2.—

Pósa Lajos: Gyermekversek, az or-
szágos közoktatási ta-
nács véleménye alapján
Trefort miniszter által az összes hazai
iskoláknak ajánlva, 8 szép képpel 1:20
Ugyanez szép diszkötésben . . . . . 2.—

Mirza Saffi: Dalai, füzve . . . . . 1.—
Finom kötésben 1:50

Zongora iskola, zongorázni tanu-
lóknak I-V. füz. á . . . . . —40

Nyizsniai Gusztáv a kedvelt
magyar ze-
neszerző legszebb dalai zon-
gorára, I. füzet . . . . . 2.—
Ugyanez II. füzet . . . . . 2.—

A feltámadt Szeged. Emlék-
lap a
király szegedi látogatása alkalmából,
számos képpel . . . . . —40

Gelléri Mór: Nők munkaköre . . . . . —80

Szüzek a vásáron, a londoni
„Pall Mall
Gazette“ leleplezése . . . . . —60

BÁBA SÁNDOR

könyvkiadóhivatala

Szegeden, iskola-utcza 18. sz.